

ги отлич отъ множеството. Храмътъ на Юпитера който залавяше цѣла едината страна на пазаря, обнемаше залата на засѣданіята на Сената. Посрѣдъ великолѣпнитѣ облекла на поизбраннытѣ чловѣци изсавахъ са римскитѣ лица на едилитѣ които грубо разблъсвахъ народа и отивахъ къмъ общитѣ житици. Предъ храма са нѣдига-ше триумфална арка и задъ нея тѣсепъ пѣтъ затрупанъ отъ много хора; въ една дълбина на тѣзи арка слънчевитѣ лучы играяхъ съ кристалнитѣ струи на единъ источникъ, а на върха мѣдна статуя представяше Калигула на конь и по цвѣта си правяше противупо-ложность съ засмѣния сафиръ на небето. Задъ дугенитѣ на мѣни-телитѣ на монетитѣ лежеше здание, називаемо Пантеумъ, презъ мал-ката колонада на което, която водяше къмъ вжтрѣшнитѣ стани, ми-пувахъ по бѣднитѣ жители на Помпея съ кошинцы подъ мышца и отивахъ къмъ едно мѣсто между двѣ колонны, дѣто са продавахъ остаткитѣ отъ жертвоприношеніята.

Предъ общественото здание дѣто са разсквахъ дѣлата на гра-да, каменоносѣчцы са занимавахъ въ дѣланье и тесанье и исправля-нье на мраморны стѣлпове, и шумѣтъ, отъ тѣхната работа са чу-ваше посиленъ отъ този който произвождаше многочисленнитѣ на-родъ. — Тѣзи мраморны стѣлпове малко оставаше да бждѣтъ изра-ботены и готовы . . . и днесъ еще сж несвършени !

Нема нищо поразнообразно за оглавление на цѣлото, нито по-пѣстро отъ облеклото, движеніето, обычаитѣ и многовиднитѣ заня-тія на този народъ. Нищо не можеше да са сравни съ онзи пазарь който бѣ пѣленъ отъ любознателны хора. Тамъ гледашъ безбройны и чисти бѣлѣзы на една цивилизація бѣрза, доро стремителна, дѣто дѣносттага и трудатъ, сребролюбіето и тщеславіето сливахъ въ една и смѣтата бездна, пѣстрото и одушевлено туй събраніе, което обаче не бѣ лишено съвѣстъ отъ армонія.

Срѣщо стѣлбата на храма на Юпитера стоеше петьдесетъ го-дипшеятъ чловѣкъ съ рѣдѣ кръстосаны на гърдытѣ, съ чело намрѣ-щено и гиввно. Забѣлѣжителна бѣше простотата на облеклото му, нетолкосъ по качеството на плата, колкото по отсъствието на укра-шеніята, на които толкосъ бѣхъ наклонны сичкитѣ жители на Пом-пея ради великолѣпие и особено ради начинна на украшенията, който както тѣ вѣрвахъ, ималъ сила да ги отбрани отъ слѣдствіята на урокъето (а). Той имаше чело широко, глава безвласа и малкото му

(а) Подобно еусевѣрие, за което поменехмы и гблалпредъ въ туй ччиненіе, господствува и до днесъ въ Неаполь.